

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mráky a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Kaufland Česká republika v.o.s.**, se sídlem Bělohorská 2428/203, Břevnov, Praha 6, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Květná 15, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2013, č. j. GD142-5/D/282/1/2012-SŘ, o nesouhlasu Krajského soudu v Praze s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2014, č. j. 10 A 215/2013 – 32, kterým mu byla věc postoupena,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 14. 10. 2013 u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2013, č. j. GD 142-5/D/282/1/2012-SŘ, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze, ze dne 3. 12. 2012, č. j. GD 142-2/D/282/1/2012-SŘ, o uložení pokuty žalobci ve výši 250 000 Kč dle zákona o potravinách a tabákových výrobcích pro porušení povinnosti stanovené v čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 543/2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny, ve znění pozdějších předpisů.

Městský soud usnesením ze dne 2. 10. 2014, č. j. 10 A 215/2013 – 32, věc postoupil Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) s odůvodněním, že v dané věci rozhodoval v prvním stupni inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce s působností pro Středočeský kraj a Hlavní město Prahu, jehož sídlo je v Praze. Sídlo orgánu, který vydal rozhodnutí v prvním stupni je tedy v Praze, inspektorát však vykonával působnost v provozovně žalobce na adrese Husova 622, Příbram, tj. v rámci Středočeského kraje. Městský soud dospěl k závěru, že správní orgán vykonával působnost

na území Středočeského kraje, a proto, ačkoli má sídlo v Praze, platí zákonná fikce dle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), že sídlo správního orgánu je v místě obvodu jeho působnosti, tedy v místě spadajícím do obvodu Středočeského kraje a do působnosti krajského soudu.

Krajský soud s postoupením nesouhlasil a věc dne 13. 1. 2016 předložil dle § 7 odst. 5 s. ř. s. k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Uvedl, že inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce s působností pro Středočeský kraj a Hlavní město Prahu, jehož sídlo je v Praze, má sídlo v obvodu své působnosti a aplikace fikce vyplývající z § 7 odst. 2 s. ř. s. je proto v daném případě vyloučena.

Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. platí, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

V předložené věci se Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, kde je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, a současně, zda je jeho sídlo uvnitř obvodu jeho působnosti nebo mimo něj. Na posouzení této otázky záviselo rozhodnutí o příslušnosti, neboť hypotéza právní normy obsažené v § 7 odst. 2, věť druhé, s. ř. s. je vymezena slovy „*má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti*“. Tímto orgánem byl inspektorát státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze s působností pro Středočeský kraj a Hlavní město Prahu, jehož sídlo je dle § 1 odst. 2 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, v Praze. Správní orgán tedy má zjevně sídlo v obvodu své působnosti; dispozice právní normy (právní fikce, podle níž „*platí, že má sídlo v obvodu své působnosti*“), se tak v daném případě pro nesplnění výchozí podmínky neuplatní. Je ostatně pojmově zcela vyloučeno, aby právní fikce nastupovala tam, kde se její účinek ve výsledku kryje s reálným stavem.

Jakým způsobem je územní obvod působnosti správního orgánu vymezen, stejně tak jako na kterém místě tohoto územního obvodu správní orgán svou kompetenci v konkrétním případě uplatnil, je pro určení místní příslušnosti soudu bez významu, právní norma tuto skutečnost jako relevantní nestanoví a v projednávané věci zde nejsou ani jiné skutečnosti, jež by mohly vést k jejímu odlišnému výkladu či dokonce k jejímu neaplikování a nahrazení normou jinou. Místní příslušnost soudu se tak řídí výhradně § 7 odst. 2, větou první, s. ř. s.

S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Městský soud v Praze.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu